

Sygn. akt IV P 72/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 maja 2013 roku

Sąd Rejonowy w Świdnicy IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie :

Przewodniczący **SSR Teresa Maślukiewicz**

Protokolant: Katarzyna Zych

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 10 maja 2013 roku w Ś.

sprawy z powództwa **A. W.**

przeciwko (...) Spółce z o.o. w B.

o sprostowanie świadectwa pracy

I oddała powództwo;

II nie obciąża powoda kosztami procesu.

UZASADNIENIE

A. W. wniósł pozew przeciwko (...) Spółka z o.o. w B. domagając się sprostowania świadectwa pracy, ustalenie wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Żądania nie uzasadnił.

(...) Spółka z o.o. w B. wniosły o oddalenie powództwa i obciążenie powoda kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego, uzasadniając to m. in. tym, że w świadectwie pracy z 29.04.1999 r. zawarte było pouczenie o możliwości wystąpienia do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy, z czego powód nie skorzystał. Zatem doszło do uchybienia terminu do złożenia pozwu o sprostowanie świadectwa pracy, przy czym uchybienie to jest znaczne, wynoszące ponad 13 lat. Treść świadectwa pracy wydanego pracownikowi 29.04.1999 r. jest prawidłowa. Powód wykonywał pracę kierowcy – mechanika. Nie zajmował stanowiska kierowcy samochodu ciężarowego o dopuszczalnym ciężarze powyżej 3, 5 tony.

W postępowaniu przed Zakładem Ubezpieczeń Społecznych o emeryturę powód będzie mógł przeprowadzić dowody przeciw treści świadectwa pracy.

Sąd ustalił:

A. W. zatrudniony był w B. Kopalniach (...) w z o.o. w B. od 4.09.1992 r. do 5.08.1995 r. w pełnym wymiarze czasu pracy na stanowisku kierowcy- mechanika. W dniu 29.04.1999 r. wydano powodowi świadectwo pracy zawierające pouczenie o terminie i sposobie wystąpienia z wnioskiem o jego sprostowanie. Powód nie skorzystał z tego prawa. Na wniosek powoda pracodawca wydał mu 18.01.2000 r. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach.

Pismami z 25.11.2008 r. i 23.12.2008 r. powód wystąpił do pozwanej spółki o sprostowanie świadectwa pracy z 18.01.2000 r. poprzez wpisanie, że od 4.09.1992 r. do 5.08.1995 r. w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę samochodem ciężarowym - wywrotka T. S-1 nr rej (...), co było żądane przez ZUS.

Pismem z 14.01.2009 r. pozwany odmówił sprostowania świadectwa wykonywania prac w szczególnych warunkach z 18.01.2000 r. wobec braku w aktach osobowych dokumentów, które potwierdziłyby pracę powoda na stanowisku kierowcy (...) w pełnym wymiarze czasu pracy.

Istnieje tylko jedna karta drogowa i limitowa na ten samochód, na którym mógł pracować doraźnie na polecenie kierownika.

Dowód:

-akta osobowe powoda- w załączeniu.

Powód wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych o emeryturę, do której nabędzie prawo z dniem 17.12.2013 r. Złożył w ZUS także świadectwa pracy wydane mu przez pozwaną spółkę 29.04.1999 r. i 18.01.2000 r. Pracownik ZUS zakwestionował podstawę prawną świadectwa pracy z 18.01.2000 r. żądając od powoda nowego świadectwa z prawidłową podstawą prawną.

Dowód:

-przesłuchanie powoda – k. 32.

Sąd zważył:

Powództwo jako spóźnione podlegało oddaleniu.

Zgodnie z art. 97 §2¹ kp pracownik może w ciągu 7 dni od doręczenia świadectwa pracy wystąpić do pracodawcy o sprostowanie świadectwa pracy. W razie nieuwzględnienia wniosku pracownikowi przysługuje w ciągu 7 dni od zawiadomienia o odmowie sprostowania świadectwa pracy, prawo do wystąpienia z żądaniem jego sprostowanie do sądu pracy.

Bezsporne w sprawie było, że strona pozwana w dniu 29.04.1999 r. wydała powodowi świadectwo pracy, a w dniu 18.01.2000 r. świadectwo wykonywania prac w szczególnych warunkach, których firma i treść odpowiadały wymogom określonym w art. 97 § 2 kp, i że powód o sprostowanie świadectwa pracy nie wystąpił do pracodawcy z wnioskiem o sprostowanie świadectwa pracy w terminie określonym w art. 97 § 2¹kp. Uczynił to dopiero 15.03.2013 r. (data prezentaty), zatem ze znacznym przekroczeniem terminu.

Z tej przyczyny żądanie sprostowania świadectwa pracy jako spóźnionego podlegało oddaleniu.

Ponadto Sąd zważył:

Żądanie poświadczenia pracy w szczególnych warunkach lub szczególnym charakterze dla celów ustalenia prawa do emerytury nie podlega orzecznictwu sądów pracy.

W myśl art. 476§1 i 3 kpc przez sprawy z zakresu prawa pracy rozumie się roszczenie ze stosunku pracy lub z nim związane, zaś przez sprawy z zakresu ubezpieczeń społecznych rozumie się sprawy, w których wniesiono odwołanie od decyzji organu rentowego lub od orzeczenia wojewódzkiego zespołu do spraw orzekania o niepełnosprawności.

Natomiast, po myśli art. 477⁸ §1 kpc w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych o rentę lub emeryturę wyłącznie właściwym jest Sąd Okręgowy.

W niniejszej sprawie przedmiotem żądania pozwu było w zasadzie ustalenie prawa do emerytury, co nie podlega właściwości tut. Sądu. Organami właściwymi w sprawach o emeryturę jest organ rentowy (ZUS), który winien wydać powodowi stosowną decyzję, od której będzie powodowi przysługiwało prawo odwołania się do Sądu Okręgowego (...) – sądu właściwego według art. 461§2 kpc (tj. miejsca zamieszkania strony odwołującej się od decyzji organu rentowego)

W tym postępowaniu (przed ZUS i Sądem Okręgowym) powód będzie mógł przeprowadzać stosowne dowody.

Sąd w całości dał wiarę zeznaniom powoda albowiem były spójne, logiczne, korelowały z dokumentami w aktach osobowych powoda. Strona pozwana nie zaprzeczyła faktom podanym przez powoda. Sąd mając na uwadze poczynione ustalenia, po myśli art. 230 kpc uznał te fakty za przyznane.

Mając powyższe na uwadze powództwo oddalano.

Orzeczenie o kosztach procesu oparto o przepis art. 102 kpc. Powód przyznał, że według niego świadectwo pracy jest prawidłowe ale ZUS uznał, że jest ono nieprawidłowe, co zmusiło go do wystąpienia do Sądu o sprostowanie świadectwa pracy.

Zatem- to nie powód a organ rentowy był de facto inicjatorem tego procesu. Gdyby bowiem organ rentowy nie zakwestionował owego świadectwa pracy (a zdaniem Sądu nie było ku temu podstaw), to do procesu nie doszłoby. W tej sytuacji Sąd uznał, że brak jest podstaw do obciążania powoda kosztami procesu, w tym kosztami zastępstwa procesowego (które wynosiły 60 zł, zgodnie z § 11 ust. 1 pkt 3 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z 28.09.2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych... DZ.U. Nr 163, poz. 1349 z późn. zm. –albowiem pełnomocnik strony pozwanej żądał tych kosztów według norm przepisanych).